

# Válečný hrdina

*Emil Joseph Kapaun (1916–1951) se stal teprve sedmým kaplanem americké armády, který dostal nejvyšší vojenské vyznamenání. Svatý otec František uznal „obětí života“ tohoto Služebníka Božího, což je novou příčinou k zahájení beatifikačního či kanonizačního řízení. Tímto dekretem o obětování života se Boží služebníci stávají ctihodnými. Pro blahorečení je nutné potvrzení zázraku. Proč byl tento kněz českého původu (narodil se sice již v Americe, ale jeho rodiče byli českého původu) vyznamenán nejen na světské rovině, ale také církev ocenila jeho hrdinské ctnosti?*



Emil Kapaun

zpátky do armády, protože si uvědomil, že jeho kněžská povinnost je u vojáků. Byl poslán do Jokohamy v Japonsku, kde byl kaplanem u mírových amerických jednotek.

25. června 1950 však Severní Korea překvapila celý západní svět – napadla svého jižního souseda a začala brutální korejská válka, která trvala více než

Narodil se v městečku Pilsen v americkém Kansasu v roce 1916, ve svých 24 letech byl vysvěcen na kněze, za 2. světové války působil jako kaplan amerických jednotek v Barmě. Po návratu z fronty vystudoval katolickou univerzitu ve Washingtonu a poté působil v Timkenu u jedné české farnosti v Kansasu. V roce 1949 se vrátil

3 roky. Páter Emil 8. jízdního pluku 1. jízdní divize americké armády vyloďil v jihokorejském Pchohangu. Zde se odehrála zásadní bitva celé války, kdy vojska OSN zastavila komunistickou severokorejskou armádu na tzv. Pusanském perimetru. Kapaun byl celou dobu se svými vojáky: sloužil pro ně mše na nosítkách v zákopech, vojáky povzbuzoval a sám jednoho zraněného vojáka zachránil, za což obdržel bronzovou medaili za zásluhy. Opravdové peklo však začalo, když se do konfliktu přidali Číňané. V listopadu 1950 americkou jednotku napadli čínští vojáci a zabil také otce Emila, přestože měl možnost v noci uprchnout. Rozho-



teckém táboře v Pjoktongu si však smrt našla i kaplana Emila. Zemřel 23. května 1950 na podvýživu, úplavici a zápal plic. Když viděl svého spoluvězně seržanta Mikea Doweho plakat, řekl mu: „Neber si to tak, Miku. Odcházím, kam jsem se chtěl vždycky dostat. A až se tam nahoru dostanu, pomodlím se tam za vás za všechny.“

PETR JANŠTA

Zdroje: <https://www.vaticannews.va/cs/cirkev/news/2025-02/dekrety.html>, [https://www.lidovky.cz/relax/lide/emil-joseph-kapaun-kaplan-v-koreji\\_A160108\\_184420\\_lide\\_ELE\\_](https://www.lidovky.cz/relax/lide/emil-joseph-kapaun-kaplan-v-koreji_A160108_184420_lide_ELE_), <https://fr.kapaun.org/about/>  
Foto: Zape, Topuria Design - Adobe stock; Public domain

## Schody do nebe II

Píše Zbyněk Pavienský  
Kreslí Czina



Už mě to kolo štvě. Mám naspořeno, koupím si nové.



Do pytle.



Ale vždyť by stačilo vyměnit jen pár komponent. Rám je úplně v pohodě.



To je skoro jako nové kolo.

Ono je vždycky jednodušší něco vyhodit a koupit nový než to opravit.

A kdybych ho vyhodil, tak navíc přispěju ke znečištění planety.



Kultura odpisu postihuje jak lidi, tak věci, které se rychle mění v odpady.

Pokračování příště.